

מלכת הכיתה

מַלְכַת הַכֶּתֶה מְסִתִּירָה דָבָר רַע
עַל בְּשׂוּרָה הַרְדָּ
עַל בְּשׂוּרָה הַרְדָּ
שֶׁכָּבַר נוֹדָע,
וְלֹא בְשׂוּרָה עַל מוֹת זָאב.
הַזָּאב לֹא אוֹרֵב מִתַּחַת לַמָּטָה –
בְּהַ הַצִּיד בָּא וְנִגַע.

מה שנגזל ממנה

יְלֵדָה טוֹבָה אוֹמֶרֶת תּוֹדָה.
יְלֵדָה מְחַנֶּכֶת הִיא יְלֵדָה מְחִיכָת.
הַיְלֵדָה הַמְנַמֶּסֶת לֹא הִסְסָה
גַם אַחֲרֵי שֶׁגּוֹפָה הִדִּיק נְחֹשֶׁף.
הַשְּׂמִים אָמְנָם שָׁנוּ אֶת מְקוֹמָם
אֲבָל הִיא לֹא שִׁכְחָה מָה עָלֶיהָ לֹמֵר.
כִּי יְלֵדָה טוֹבָה אוֹמֶרֶת תּוֹדָה,
כִּי יְלֵדָה מְחַנֶּכֶת הִיא יְלֵדָה מְחִיכָת
כִּי יְלֵדָה לְבָדָה אֵינָנָה עֹדָה

מתוך מה המים יודעים על צמא
שרואה אור בספרי 'עתון 77'

הצל

אוֹלֵי זֶה הָעֵב הַכֶּתְמָתָם
שֶׁהִכָּהָה וְאֵטָם
רוֹנֵי עַל חֶבֶל מְדַלְגֵת
מַעֲלָה מַעֲלָה מַעֲלָה
אֵיבְרִיָּה פְּלוּמָה מְרַחֶפֶת
אֶל קֶרֶן אוֹר

אוֹלֵי זֶה הָאִישׁ מֵהַצֵּל שֶׁעֲמַד וְהִסְתַּכַּל
בְּרַכָּה, בְּרֶדֶךְ בֵּת הַשָּׁבַע, לְפִתְעַ טְמָאָה
מְרַפָּקָה יְרַכָּה טְמָאָה,
שֶׁפְּתִיָּה, קוֹלָה הַדִּיקִיק הַמְזוּמֵר
שִׁיר יְלָדִים
עָרוּה

אוֹלֵי זֶה הַצֵּל שֶׁתַּעֲתַע
הַמִּיר תָּם בְּטְמָאָה
וְשָׁלַח אֶת רוֹנֵי
הַבֵּיתָה פְּגוּמָה

